

opusdei.org

Una pastoral nova, propera i inclusiva

"El papa Francesc entén l'idioma de la gent. Construeix un pont amb la cultura actual que connecta amb el cor", assenyala Mariano Fazio, vicari de l'Opus Dei a l'Argentina, en un article publicat pel diari La Nación, arran de l'entrevista editada per la Civiltà Cattolica.

22/09/2013

Directe, sincer, provocador, obert, ocurrent. Francesc ha trobat el seu propi estil per fer embolic a l'aldea

global: "Sóc un indisciplinat nat", ha dit. Una proposta, alhora, creient i creïble, sustentada en l'essencial: la caritat.

Però no una caritat abstracta, sinó un amor encarnat que l'Evangelí presenta en el bon samarità, que renta, cura i consola el necessitat. Una pastoral nova per a una nova era, més propera, inclusiva i engrescadora.

La caritat parteix de la comprensió i l'obertura a l'altre, de trencar l'autoreferència.

"L'anunci missioner es concentra en allò essencial, en el que és necessari, que, per altra part és el que més apassiona i atreu, és el que fa cremar el cor".

El Papa marca el camí per anunciar Jesucrist al món actual.

La seva desimboltura per tractar amb claredat els problemes i desafiaments de l'Església sorgeix com un model de creativitat en la continuïtat.

El mateix Francesc ha assenyalat en diferents ocasions que algunes de les seves paraules que més han cridat l'atenció, no han estat res més que expressar "allò que el Catecisme diu".

Llavors, per què causen tant d'impacte? Per què generen tanta atenció? Potser els nous tons i maneres de la seva comunicació fan, justament, el missatge més creïble.

El Papa entén l'idioma de la gent i dels mitjans. I el parla. Des de fa poc més de sis mesos construeix un pont amb la cultura actual, que connecta amb el cor de cada persona.

La pedra angular d'aquest pont és escoltar: "El qui predica ha de

reconèixer el cor de la seva comunitat".

Escoltar Déu, escoltar la cultura, escoltar la gent, especialment els més pobres: "Les meves decisions [...] van lligades a un discerniment espiritual que respon a exigències que neixen de les coses, de la gent, de la lectura dels signes dels temps. El discerniment en el Senyor em guia en el meu mode de governar".

Aquesta actitud oberta duu directament a una visió de l'Església com la "casa de tots", que sigui capaç de "curar ferides i donar escalf als cors", que es faci càrrec de les persones, amb misericòrdia, com una mare bona que estima i vol el millor per als seus fills i filles, perquè és també pastora.

Per això, al centre hi ha d'haver el més important: "Jesucrist t'ha salvat!"

Primer hi ha la proposta d'una vida plena en Crist. Com deia la santa preferida del Papa, Teresa de Lisieux, la nostra vocació és l'amor.

Enamorar-nos de Crist per sortir de nosaltres mateixos i servir els altres, també amb l'anunci de les conseqüències morals d'aquest seguiment del Senyor.

Però el primer és l'amor: només en aquest context s'entenen les exigències morals de l'Evangelí.

L'autor, vicari de l'Opus Dei a l'Argentina, va ser president del consell de rectors de les universitats pontifícies de Roma i perit a la Conferència d' Aparecida. El seu últim llibre és "Francisco. Claves de su pensamiento".

Mariano Fazio / Diari La Nación

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/una-pastoral-
nova-propera-i-inclusiva/](https://dev.opusdei.org/ca/article/una-pastoral-nova-propera-i-inclusiva/) (27/08/2025)